

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja zarzuca Republice Greckiej brak prawidłowego stosowania w ramach prawa krajowego rozporządzenia nr 4055/86 w sposób ustalony w wykładni Trybunału (wyrok z dnia 5 października 1994 r. w sprawie C-381/93 Komisja przeciwko Francji ⁽²⁾), wyrok z dnia 17 maja 1994 r. w sprawie C-18/93 Corsica Ferries ⁽³⁾), wyrok z dnia 14 listopada 2002 r. w sprawie C-435/00 Geha Nafiliaki i in. ⁽⁴⁾)

⁽¹⁾ Dz.U. 378 z dnia 31 grudnia 1986, str. 1

⁽²⁾ Recueil 1994, str. I-5145

⁽³⁾ Recueil 1994, str. I-1783

⁽⁴⁾ Recueil 2002, str. I-10615

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Consiglio di Stato z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawach: 1) Francesca Rauty'ego przeciwko Ministero per i Beni Culturali e Ambientali; Soprintendenza B.A.A. di Firenze, Prato e Pistoia; interwenient ad adiuvandum: Consiglio Nazionale degli Ingegneri; 2) Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pistoia przeciwko Francesco Rauty'emu, Ministero per i Beni e le Attività Culturali, interwenient ad adiuvandum: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

(Sprawa C-271/05)

(2005/C 229/12)

(Język postępowania : włoski)

W dniu 30 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Consiglio di Stato (Włochy), z dnia 18 stycznia 2005 w sprawach Francesco Rauty przeciwko Ministero per i Beni Culturali e Ambientali; Soprintendenza B.A.A. di Firenze, Prato e Pistoia; interwenient ad adiuvandum: Consiglio Nazionale degli Ingegneri; 2) Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pistoia przeciwko Francesco Rauty'emu, Ministero per i Beni e le Attività Culturali, interwenient ad adiuvandum: Consiglio Nazionale degli Ingegneri.

Consiglio di Stato zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) czy na podstawie art. 10 i 11 dyrektywy 1985/384/WE z dnia 10 czerwca 1985 r. ⁽¹⁾ należy uznawać za równorzędne we Włoszech dyplomy ukończenia studiów architektury i inżynierii cywilnej wydane przez Uniwersytety i Politechniki włoskie w tym sensie, iż osoby, które ukończyły studia inżynierii cywilnej, posiadające odpowiednie uprawnienia, są dopuszczone do wykonywania zawodu architekta, a zatem do wykonywania wszelkich czynności i zadań, które potencjalnie przepisy krajowe zastrzegają dla zawodowych kompetencji architekta;

2) czy też owe przepisy art. 10 i 11 zrównują ze sobą jedynie przedmiotowe dwa dyplomy (studiów architektury i inżynierii cywilnej) w tym sensie, iż obydwa pozwalają na wykonywanie zawodu architekta pod warunkiem zdania określonego egzaminu uprawniającego do wykonywania zawodu architekta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.1985, str. 15

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-274/05)

(2005/C 229/13)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 4 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Georgiosa Zavvosa i Hansa Støvbaeka, członków Służby Prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Grecka,
 - nie uznając dyplomów wydanych przez właściwe władze innego Państwa Członkowskiego w ramach studiów opartych na porozumieniach przyznających prawo do powołania się na ten dokument jako dyplom,
 - przewidując przyjęcie środków uzupełniających w liczbie przypadków większej niż dozwolona dyrektywą,
 - wymagając od Rady ds. uznawania równoważności tytułów zawodowych uzyskanych wskutek ukończenia studiów wyższych zbadania czy „instytucja nauczająca, w ramach której wnioskodawca uzyskał swe wykształcenie zawodowe należy do szkolnictwa wyższego” oraz w jakim zakresie „wnioskodawca posiada wymagane doświadczenie zawodowe, w przypadku gdy okres kształcenia jest krótszy o co najmniej rok od okresu wymaganego w Grecji w celu wykonywania tego samego zawodu”,

- nie dokonując uznawania kwalifikacji zawodowych uzyskanych w innym Państwie Członkowskim w zakresie zatrudnienia w służbie publicznej i dokonania zapisu do Techniko Epimelytyrio Elladas,
 - wymagając złożenie dokumentów poświadczających zweryfikowanych przez greckie władze konsularne i przetłumaczonych przez ministerstwo spraw zagranicznych lub adwokata w celu dokonania wpisu do Techniko Epimelytyrio Elladas,
- uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy artykułu 1, 3, 4, 8 i 10 dyrektywy Rady (89/48/EWG) ⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja zarzuca Republice Greckiej, iż nie dokonała transpozycji dyrektywy 89/48/EWG do swojego porządku prawnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 19 z 24.1.1989

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht w Sigmaringen z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie Alois Kibler jun. przeciwko Land Baden -Württemberg (interwencji: Manfred Ott i Konrad Leiprecht)

(Sprawa C-275/05)

(2005/C 229/14)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 6 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht w Sigmaringen z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie Alois Kibler jun. przeciwko Land Baden -Württemberg (interwencji: Manfred Ott i Konrad Leiprecht).

Verwaltungsgericht w Sigmaringen zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy regulacja krajowa, zgodnie z którą w przypadku zwrotu wydzierżawionej części przedsiębiorstwa odpowiednia odnośna liczba dla wykorzystywanej przy produkcji mleka powierzchni przedsiębiorstwa dzierżawcy wraca z powrotem na wydzierżawiającego wraz z częścią przedsiębiorstwa, nawet wówczas gdy ten ostatni w momencie zwrotu nie jest już producentem mleka, nie ma zamiaru ponownego podjęcia produkcji mleka, a także nie zamierza następnie wydzierżawić producentowi mleka, jest zgodna z

art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 857/84 ⁽¹⁾ w wersji rozporządzenia (EWG) nr 590/85 ⁽²⁾, jak również z art. 7 pkt 2, 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 1546/88 ⁽³⁾?

- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy regulacja krajowa, zgodnie z którą w przypadku zakończenia stosunku dzierżawy odnośna liczba w całości pozostaje u dzierżawcy części przedsiębiorstwa, jest zgodna z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 857/84 w wersji rozporządzenia (EWG) nr 590/85, jak również z art. 7 pkt 4 rozporządzenia (EWG) nr 1546/88, nawet jeżeli zakończenie stosunku najmu nastąpiło w drodze dobrowolnego porozumienia stron?

⁽¹⁾ Dz.U. L 90, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 68, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 139, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Conseil d'Etat, wydział spraw spornych, z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie Société thermale d'Eugénie-Les-Bains przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-277/05)

(2005/C 229/15)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 5 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Conseil d'Etat (Francja), wydział spraw spornych, z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie Société thermale d'Eugénie-Les-Bains przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie.

Conseil d'Etat (Francja), wydział spraw spornych, zwraca się do Trybunału o wydanie orzeczenia w przedmiocie, czy kwoty przelane tytułem zadatku w ramach umów sprzedaży, których przedmiotem są usługi podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, należy traktować w przypadkach, w których nabywca korzysta z przysługującego mu prawa do wypowiedzenia oraz w których kwoty te zatrzymuje świadczeniodawca, jako wynagrodzenie za pozostawanie w gotowości i jako takie podlegające podatkowi od wartości dodanej albo jako odszkodowanie za jednostronne rozwiązanie umowy są przekazane w celu naprawienia szkody poniesionej wskutek niewykonania warunków umowy przez klienta, bez bezpośredniego związku z jakąkolwiek usługą wykonaną pod tytułem odpłatnym i, jako takie, nie podlegające temu samemu podatkowi?